

Ἐν Ἐλευσίνι, ἐπιστατοῦντος τοῦ συμβούλου Δ. Φιλίου ἄνευ ἀμοιβῆς χρηματικῆς ὡς καὶ ἀπὸ ἐπτὰ ἤδη ἐτῶν. Ἡ ἔκθεσις του ἔχει ὡδε.

Ἀνασκαφαὶ Ἐλευσίνος.

Καὶ ἐν Ἐλευσίνι εἰργάσθημεν καθ' ὅλον τὸ λῆξαν ἔτος καὶ ἂν δὲν ἐκωλυόμεθα ἐκ τῶν μήπω ἀγορασθέντων οἰκῶν τὸ ἔργον θὰ εἶχεν ἤδη προχωρήσει ἐπὶ πολὺ καὶ θὰ ἐπλησίαζεν εἰς τὸ τέλος του. Ἐσκάψαμεν οὐδὲν ἤττον οὐ μόνον τὰ ἐπικληθέντα παρ' ἐμοῦ *Βυζαντινὰ χαλάσματα* εἰς τὸ προσήκον βάθος, ἀλλὰ καὶ τὰ οἰκήματα ἐκεῖνα τὰ πρὸς δυσμὰς τῶν μεγάλων Προφυλαίων, ἔνθα αἱ Ῥωμαϊκαὶ τοιχογραφίαι, ἐκαθαρίσαμεν δὲ τέλος ἤδη τὸ Καλλίχορον φρέαρ ἀναδείξαντες πανταχοῦ, ὅπου σφίζεται, καὶ τὸν ἀρχαῖον τοῖχον τοῦ ἐξωτερικοῦ Περιβόλου, περὶ οὗ καὶ πέρυσιν ἐγένετο λόγος. Ἐπίσης τὰ κατὰ τὸν Φραγκικὸν Πύργον ἐρείπια ἀνεσκάψαμεν ὡς εἶδε καὶ περὶ τῶν ἐκεῖ σφζομένων κτισμάτων θὰ γίνῃ μακρότερος λόγος ὅταν ἐκπονηθῇ καὶ τούτων τὸ ἀναγκαῖον διάγραμμα· ἀνεζητήσαμεν δὲ καὶ αὐθις τὸ θέατρον, ὅπου ἐνομιζομεν ὅτι ἠδύναντο νὰ σφζωνται αὐτοῦ λείψανα, ἀλλ' εἰς μάτην καὶ ἴσως ἦτο καὶ τοῦτο ἐξ ὕλικου εὐθραύστου καὶ οὐδὲν ὑπελείφθη αὐτοῦ ἔχνος· ἠρευνήσαμεν δὲ καὶ τὰ τοῦ τείχους τοῦ Περιβόλου ἀναδείξαντες ἐτι μᾶλλον τὸν κατὰ τὴν μεσημβρινοανατολικὴν γωνίαν στρογγύλον Πύργον καὶ ἐν γένει ἀνεσκάψαμεν σχεδὸν καθ' ὅλοκληρίαν τὸν τόπον, ὃν ἠδυνάμεθα ἀκωλύτως νὰ ἐρευνήσωμεν, καὶ νέα τινὰ ἀνεύρομεν ἀρχαῖα λείψανα ἐκεῖ, ἔνθα δὲν ἠλπίζομεν, περὶ ὧν ὅμως ὁ προσήκων θὰ γίνῃ λόγος ὅταν ἐκπονηθῇ καὶ τὸ διάγραμμα αὐτῶν. Ἀλλὰ, περὶ τὸν καὶ νὰ τὸ εἶπω, τὸ ἔργον ὅπως ἀποπερατωθῇ ἀνάγκη νὰ ἐξαγορασθῶσι καὶ ὅσοι πρὸ πολλοῦ ἐκρίθησαν ἐξαγοραστέοι οἰκίσκοι καὶ οἰκόπεδα.

Πλὴν δὲ τῶν κυρίως ἀνασκαφικῶν ἔργων, πολλοὺς ἀπησχόλησεν ἐργάτας καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡ τακτοποιήσις καὶ διευθέτησις τῶν πολλῶν καὶ ὀγκωδῶν ἀρχιτεκτονικῶν λίθων, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἐτέθησαν καὶ οὗτοι εἰς τὸν προσήκοντα τόπον, ὥστε νὰ ὦσι νῦν εὐληπτα καὶ εἰς τοὺς ἀπλουστέρους τὰ σφζόμενα λεί-

ψανα τοῦ ἐν Ἐλευσίνοι ἱεροῦ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων μέχρι τῶν ἐσχάτων Ρωμαϊκῶν χρόνων.

Εὐρήματα δὲν ἔσχομεν ἢ ὀλίγα, ἀλλ' ὄχι καὶ εὐκαταφρόνητα· ἄξιον ἰδίως λόγου εἶναι ἀνάγλυφον εἰκονίζον τὰς δύο θεάς, εὐρεθὲν δὲ κατὰ τὰ Βυζαντινὰ χαλάσματα ὡς σκέπασμα ὑδραγωγοῦ· περὶ αὐτοῦ ἐκδοθησομένου καὶ μετ' εἰκόνος θὰ γίνῃ ἀλλαχοῦ ὁ προσήκων λόγος. Ἐπίσης καὶ τῶν εὐρεθέντων ἐνεπιγράφων λίθων εἶναι τινες λόγου ἄξιοι, οἱ μὲν συμπληροῦντες ἄλλους πρότερον ἤδη εὐρεθέντας, ἄλλοι δὲ νέα τινα διδάσκοντες περὶ τῶν κτισμάτων τοῦ ἱεροῦ ἢ ἄλλας προσπορίζοντες ἡμῖν καθόλου γνώσεις περὶ τῶν χρόνων εἰς οὓς ἀνάγονται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1894

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

Ἐδαπανήθησαν δραχ. 17,234,95.

Ἐν Ἐπιγραφῇ Βραυρῶνι καὶ Πρασιαῖς ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Βαλ. Στάη, οὗ ἡ ἐκθεσις ἔχει ὡδε·

Ἀνασκαφαὶ ἐν Ἐπιγραφῇ.

Ἡ ἀνακάλυψις πρό τινων ἐτῶν προϊστορικοῦ τινὸς τάφου θολωτοῦ ἐν Ἐπιγραφῇ, καὶ δὴ πλησίον τῆς κορυφῆς τοῦ κωνοειδοῦς ὁμωνύμου ὄρους (νῦν Βελλετοῦρι καλουμένου) ἐγένετο ἡ ἀφορμὴ ἵνα μοι χορηγηθῇ ἡ αἰτηθεῖσα ἄδεια τῆς ἀναλώμασι τῆς Ἐταιρίας ἐνεργηθείσης ἐκεῖ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος ἐπὶ τριμηνίαν καὶ πλέον ἀνασκαφῆς. Πρώτη φυσικῶς τῶν ἐργασιῶν ἦτο ἡ ἔρευνα τοῦ γνωστοῦ τάφου, ὃν τυμβωρύχοι εἶχον ἀνασκαλεύσει, ἡ γενικὴ ἐφορεία δὲ ἄλλοτε (κατὰ τὸ 1888) δι' ἐμοῦ προχειρῶς μόνον ἐξετάσει. Ἀνεσκάφη δ' οὗτος τὰ νῦν καὶ ἄλιν οὐχὶ καθ' ὀλοκληρίαν, διότι οἱ πλάγιοι κτιστοὶ αὐτοῦ τοῖχοι ἐπεκρέμαντο οὕτως, ὥστε πᾶσα ἀπόπειρα πρὸς ἀφαίρεσιν τοῦ κατὰ τὸ μέσον αὐτοῦ ὑπάρχοντος χώματος θὰ συνεπέφερε πάντως τὴν κατὰπτωσιν τῶν τοίχων, εἰ μὴ προηγίτο ἡ διὰ σιδηρῶν δοκῶν ὑποστή-